

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af et i folketingsåret 1985-86 fremsat forslag, se Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 6721 og sp. 7540, samt tillæg A sp. 4383.

Begrundelsen for at forbyde anlæg af nye privatejede lossepladser er dobbelt: for det første er der langt dårligere kontrol med privatejede lossepladser (omgåelse af reglerne etc.). For det andet er det ikke hensigtsmæssigt, at der tillades nye private lossepladser i en fase, hvor der satses kraftigt på at nedbringe den totale affaldsmængde.

Dette indebærer naturligvis ikke, at de allerede eksisterende private lossepladser forsvinder - de er der, men det er vigtigt, at de godkendes hurtigt muligt, således at yderligere ukontrolleret forurening fra pladser, der ikke opfylder miljøbestemmelserne, undgås.

Af ressourcemæssige grunde er godkendelsen delt op i to tempi, idet man først vurderer de ikke-godkendte lossepladser, dvs. de pladser, der er anlagt før 1974, da miljøloven trådte i kraft.

Dernæst skal de allerede godkendte lossepladser revurderes. Her er sat et skel ved den 1. januar 1985. Dette skel kan, evt. efter en konkret vurdering af de godkendte lossepladser, flyttes lidt frem eller tilbage, men det udtrykker, at den nye politik for grundvandsbeskyttelse slog igennem omkring dette tidspunkt, mens man tidligere har godkendt en række lossepladser, som ikke er tilstrækkeligt

beskyttede mod nedsivning, f.eks. fordi de ligger i grusgrave.

Af hensyn til de private lossepladsejere, der måtte finde det vanskeligt at klare kravene om godkendelse, åbnes der mulighed for, at disse kan kræve, at kommunen overtager pladsen. Ved erstatningskravet må der naturligvis tages højde for, at der kan være tale om en skjult forurening fra pladserne, som det ikke er rimeligt at kommunen skal betale.

Af ressourcemæssige grunde foreslås endvidere, at ovenstående indtil videre kun gælder for lossepladser, der stadig er i drift. De lossepladser, der ikke er i drift, dækkes til en vis grad af kortlægningen af kemikalieaffaldsdepoter, men denne omfatter ikke nedsivning til grundvandet af »banale« stoffer, som også kan give problemer, hvis lossepladsen f.eks. har ligget i en grusgrav.

Under 1. behandling af beslutningsforslaget i folketingsåret 1985-86 henviste miljøministeren til, at der var iværksat en anmeldelsespligt for ældre lossepladser. Dette indebærer imidlertid ikke, at der fastsættes krav til en miljømæssigt forsvarlig udformning og drift, hvorfor en anmeldelsespligt ikke anses for tilstrækkeligt.

Tidsfristerne i dette forslag er imidlertid lagt således, at ansøgningerne om godkendelse først skal være inde, efter at de kommende anmeldelser er indsendt.